

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu malo stvari, a nesloga sve polkvart“. Narodna poslovica.

Izlazi svakog utorka i petka
o pođne.
Netiskani dopisi se ne vraćaju,
nepotpisani netiskaju, a
nefrankirani neprimaju.
Predplata za poštarinom stoji:
12 K u obće, na godinu
6 K za sedjake, na godinu
ili K 6—, odn. K 3— na
pol godine.
Izvan carevine više poštarina.
Plaća i utužuje se u Puli.
Pojedini broj stoji 10 h. koli u
Puli, toli izvan iste.
Uredništvo se nalazi u ulici
Gnila br. 5 te prima stranke
ostim nečijeje i svake svaki dan
od 11—12 sati prije podne.

Oglasi, pripisana itd.
isključuju i računaju se na temelju
običajnog cjenika ili po dogovoru.
Oglasi za predbrojbu, oglase itd.
isključuju se naputnicom ili polo-
žnicom pošt. štedionice u Beču
na administraciju lista u Pulu.
Kod naručbe valja točno ozna-
čiti ime, prezime i najbližu
poštu predbrojnika.
Tko list na vrijeme ne primi,
neka to javi odpravničtvu u
otvorenom pismu, za koji se
ne plaća poštarina, ako se izvana
napíše „Reklamacija“.

Čekovnog računa br. 847849.
Telefon tiskare broj 38.

Odgovorni urednik i izdavatelj Stepo Gjivić. — U nakladi tiskare J. Krmpotić i drug. u Puli. — Glavni suradnik prof. Matko Mandić u Trstu.

Milo za drago!

III.

Na isti način — dovikuje nam po-
rečki list — kao što se postupa u care-
vinskom vieću sa nejmjemačkimi predlozi,
mora se postupati i u istarskom saboru
sa neitalijanskimi. Polahko, mudra tali-
janska gospoda! Vaša prisposoba hramlje
na sve četiri noge!

Carevinsko vieće je središnji državni
sabor za sve narode i za sva plemena,
koja stanuju u našoj polovici monarhije.
Na carevinsko vieće šalju svoje zastupnike
Niemci, Poljaci, Česi, Hrvati, Srbi, Slo-
venci, Rusini, Rumunji i Talijani. Tuj su
dakle zastupane tri velike narodne sku-
pine, naime Germani, Slaveni i Latini.
Medju njimi je absolutno nemoguće, da
se inače dogovore, ako ne putem jednog
zajedničkog im jezika, što ga svi, ili valjda
skoro svi poznaju. Ali uzprkos tomu imadu
nejmjemački zastupnici pravo, da govore i
interpeliraju u svojem plemenskom ili na-
rodnom jeziku. Neka se potruđe samo do
Beča porečka gospoda u vrijeme zasjedanja
carevinskoga vieća, pa će tamo čuti, kako
 Hrvat govori i predlaže ne bjunjuju
hrvatski, Čeh česki, Poljak poljski itd. itd.
Neka uzmu stenografske zapisnike care-
vinskoga vieća u ruke, pak će tamo naći
molba, predloga, upita itd. hrvatskih,
českih, poljskih itd.

Istarski je sabor nasuprot zakonodavno
tjelo za dva plemena, koja stanuju u po-
krajini, t. j. za Talijane i za Slavene. U
tom saboru imadu jednaka prava jedni
kao što i drugi. Tuj neima zakonom usta-
novljenog razpravnog jezika, te su svi po-
kušaji talijanske saborske većine, da tuk-
vijen proglaše talijanski jezik, ostali bezus-
pješni, jer se protive državnim temeljnim
zakonom.

Natelo talijanskoga lista, da se neima
uzimati u obzir u istarskom saboru pred-

loge, koji nisu sastavljeni u talijanskom
jeziku, imalo bi vriediti samo za Istru.
Ali upotrebito isto načelo n. pr. u dalma-
tinskom ili tirolskom saboru, gdje su gos-
podari položaja Hrvati, odnosno Niemci,
i gdje se nalaze Talijani u podredjenom
stanju, pak da vidite kako će skočiti tali-
janski list od jada i biesu. Po tomu na-
čelu nebi se imalo obazirati na njemačke
predloge u kranjskom ili českom saboru,
na češke u Moravskom, na slovenske u
Šajerskom, na rusinske u galickom, na
slovenske u gorickom itd. itd. Kamo bismo
došli držeći se toga načela? Tamo, da bi
bile saborske manjine jednostavno izru-
čene na milost i nemilost dotičnim već-
činam.

Bio koji mu drago predsjednikom
istarskoga sabora — kaže nadalje spome-
nuti list — on nebi mogao odustati od
dosadašnjeg postupanja, jer bi mu se
inače pobunila čitava saborska većina.
Tomu se nebi dapače doskočilo ni tada,
kad bi bio imenovan zemaljskim kape-
tanom koji član manjine, već bi se da-
pače zlo pogorsalo i prekinulo svako sa-
borsko djelovanje.

Mi kažemo nasuprot, da se može i
da će se morati prije ili kasnije odustati
od dosadašnjeg postupanja i pod pred-
sjedanjem talijanskoga zemaljskoga kape-
tana, jer to traži pravo i zakon. Za pro-
mjenu dosadašnjeg postupanja talijanske
saborske većine, odnosno njezinog pred-
sjednika netreba da bude imenovan pred-
sjednikom koji član manjine, već je dosta
malo dobre volje na strani c. kr. vlade.
Kazali smo u predidućih člancih, kako pa-
suje saborska većina u našoj pokrajini
jedino po milosti i pod zaštitom vladau-
jućeg sustava u Primorju. Čim bi se toj
većini uzkratilo tu milost i čim bi se vla-
dajući sustav stavio na temelj stroge rav-
nopravnosti, došla bi gospoda istarske sa-
borske većine brzo k sebi. Milošću toga

Svaki lovac, pa i malo vjestiji, znade,
da treba uvijek tako raditi u ovakvim pri-
likama.

Još ne prodjose ni dva časa, jurve
bijaše svatko na svojem mjestu. Odmah
zatim zaori glas Choronova psa, koji je
bilo ušao u trag vepu, i to tako jako i
tako često, da smo odmah znali, da se
životinja približuje. Najednom začujemo
prasad drveća u gustišu. Vidio sam kroz
granje, kako nešto prolazi; ali, prije nego
što sam mogao, da prinesem pušku k ra-
menu, to je „njesto“ izteznulo. Moinat
opali svoju pušku na sreću; ali sam stresse
glavom, kao u znak, da se nimalo ne
nada, da je pogodilo životinju. Za tim,
malo dalje, začuje se drugi hitac, za tim
treći, poslije kog je odmah sledio krik
„Hallali!“), što ga proizveo glas Bobi-
no-ov iz punih pluća.

Svi poletjesmo na taj doziv, premda
je svatko mislio, da će nasjesti; razabraviš
od koga dolazi taj krik, misljismo, da je
to opet kaka nova šala duhovitog šaljiv-
džije.

*) „Hallali“, to je znak lovački, kad tko ubije
životinju.

sustava razpolažu Talijani u istarskom
saboru takvom većinom, da prkose lahko
i središnjoj vladi i saborskoj manjini, ali
onaj, koji milost podjeljuje, može ju i uz-
kratiti, pa onda s Bogom sve krasne sanje
i sve na pjesku zasnovane osnove. Gospoda
u Poreču znadu bez dvojbe, kaošto znamo
i mi, da bi u istarskom saboru veoma
lahko nastali posve drugi, zdravi i redov-
iti odnosi, samo kad bi htjela cesarska
vlada. Za to netreba ni promjene do-
skrajnosti nepravičnog izbornoga reda, ni
ikakve nezakonitosti ili nasilja bilo proti
komu.

Neimamo ništa proti tomu, nasuprot,
mi smo vazda pripravni, da sudjelujemo
oko zajedničkog napredka naše pokrajine,
ali uredimo ponajprije medju sobom ra-
čune, da znamo što je moje i tvoje. Ali
da ćemo mi žrtvovati naša narodna prava,
da i sam svoj narodni obstanak jedino
radi toga, da uzmognemo kasnije kao
talijanski koloni životariti pod tuđim
robtvom, do toga gospoda protivnici, nećete
nas nikada milom privesti. Ili ćemo živjeti
jedan uz drugoga kao dobri susjedi sa
jednakim pravi i dužnostmi, ili ćemo se
i nadalje klati na zator jednih i drugih,
a na radost trećih, jednim i drugim jed-
nako protivnih.

Suvršno bi bilo ni odgovarati na fa-
rizijsku tvrdoju, da su nam naša prava
zajamčena, pak da se možemo mirne duše
podati plodonosnomu radu za skupno
dobro. Ovim pozivljemo protivnički list,
neka nam jasno i otvoreno kaže, gdje su
nam ta naša narodna prava i tko nam ih
je zajamčio. Da, imademo temeljnim držav-
nim zakonomi zajamčena narodna prava
— ali samo na papiru.

Mi nepriznajemo, niti ćemo ikada
dobre volje priznati talijanski jezik kao
jedini razpravni jezik u istarskom saboru,
pa bio on sto puta prosvjetlji od našega.
Naš hrvatski ili slovenski jezik mora biti

Ja sam lelio kao i drugi, pače moram
priznati i njesto brže od drugih. Nikad
još niesam vidio ustrijeli vepu, s toga
ne htjedoh, a da se ne nadvim tome
prizoru. Gosp. Deviolaine uzalud je
vikao, da se tako ne žurim, jer ja niesam
čuo ništa.

Rekoh, da smo svi mislili, da je to
šala. Kako smo tek svi bili izvanredno
iznenadjeni, kad smo prispjeli na Dam-
pleusku cestu — koja sječe u obliku
slova T sumsku stazu, na kojoj smo bili
postavljeni — a eto Bobino-a, gdje sjedi
mirno na svojem vepu baš usried taraca*).

Da još bolje prikaže tu divnu sliku,
Bobino se pričinjao sasma bezbrzišnim, kao
da je naučan na takova junačtva, turi
svoju malu lalicu u zube, i udaraše kres-
salom o kremen, da si izkreše vatre.

Na prvi se njegov hitac skotrljala
životinja kao zec, i nije se maknula više
s mjesta, kamo je pala.

Možete pogoditi sasma lako, da smo
se svi zgrnuli oko pobjednika, te mu če-
stitali na pđ podrugljivo, što je tako maj-
storski pogodio, a on, uozbiljiv se sasma;

*) U doba, kad se zbiva ova pripoviest, bile
su carske ceste polaručane.

u i izvan sabora ravnopravan talijanskomu
jeziku, jer se njim služi ogromna većina
pučanstva pokrajine i jer je nama istolako
mio i drag, kao što je Talijanom talijanski.

Kad bi se imali zastupnici naših pla-
šiti talijanske fukare na saborskih gale-
rijah jedino radi toga, što se služe svojim
i svojih birača jezikom, tad bi pokazali,
da nisu vriedni narodnog povjerenja, da
nisu zastupnici naroda, nego politička
djeca. A da to nisu, pokazali su i u Po-
reču i u Puli i u Kopru, i pokazati će,
ako Bog dađe, svadje drugdje. Obćinstvo
na galerijah hrvatskoga sabora u Zagrebu
nije se nikada ni iz daleka poniele onako
divljački i prostački proti nijednomu za-
stupniku, kao što se je ponašalo talijansko
obćinstvo proti našim zastupnikom u Po-
reču, Puli i Kopru. Što se tiče obćinstva
na galerijah sabornice u Ljubljani, to mož-
emo talijansku gospodu u Poreču posve
nepriistrano uvjeriti, da može ono obćin-
stvo služiti uzorom ponašanja svemu tali-
janskomu obćinstvu.

Na drzovitu prisposobu porečkoga
lišća, da nezna naima, da li je u tom
pogledu veća susuzeljivost na strani ob-
ćinstva na galerijah, ili na strani naših
zastupnika, teško je hladnokrvno odgovo-
riti. Talijansko obćinstvo na saborskih
galerijah imade dakle ista prava sa za-
stupnici hrvatskoga i slovenskoga naroda,
i ono se mora susprezati kad se ovi služe
svojim nepobitnim pravom! Evala ti, mudri
Salamune! Ta ti se je baš posrećila! Ali
ako je tomu tako, tada će biti najglagiji
posao poslati kući ono devet naših za-
stupnika i na njihova mjesta dovesti sa
galerije devet talijanskih fakina u gospod-
skih rukavica. Tako će biti vrlo jedno-
stavno rješeno pitanje o talijanskom raz-
pravnom jeziku. Tada će biti i predsjed-
nika olaksana zadaća, tada će moći već-
čina bez straha birati manjinu u
saborske odbore, tada neće imati obćin-

namršliviš čelo i pokriviš svoju lalicu pa-
pirnatom kapićom, da mu vjetar ne od-
nese gube, odgovori, a za tog odgovora
spusti dva silna oblaka dima:

„Eh da! evo kako mi rusimo ove
male životinje, mi Provansalci!“

I da istinu kažem, nije bilo prigo-
vora, pogodio je baš izvrsno: kugla je
shvatila životinju iza uha. Moinat,
Mildet i Berthelin ne bi za stalno
bolje pogodili.

Choron je došao najposljednji, a
dolazio je nekako tromo.

Kako se pokazao, i izašao iz šume sa
svojim na konopu privezanim psom, vi-
djesmo, kako upravlja svoj začudjeni po-
gled na hrpu, što smo je mi sačinjavali,
i na središte te hrpe — Niquet-a. Kad
opazismo, da Choron dolazi, mi se
razmaknuamo, da može pogledati ono, u
što mi, premda to vidjesmo, ne vjero-
vasmo.

— „Koga mi vraga kazuju, Bobi-
no o?“, poviče on iz lake daljine, da smo
ga jedva čuli. „Kazuju mi, da se vepar
bacio na tvoj hitac kao lud!“

— „Makar se on bacio na moj hitac,
ili se moj hitac bacio na njega, ipak je

PODLISTAR.

Lov na veprove.

Napisao Alex. Dumas. — Preveo: F. Jelušić.

Al. Dumas pripovjeda, kako ga još
sasma mlada poveo na lov na veprove u
Villers-Cotteretsku šumu gosp. Devio-
laine, šumski nadglednik, a s njima bi-
jahu i lugari: Moinat, Choron,
Mildet, Berthelin i Niquet,
nazvani Bobino, komu se svi smijahu
radi njegove prirodjene lovačke nesprenosti.

Majka me bila, kako možete misliti,
preporučila gospodinu Deviolainu.
Ona me pustila jedino pod tim uvjetom,
da me gosp. Deviolaine uvijek drži
na oku. On joj obeća, i da se strogo drži
svoje obćanja, postavi me izmedju sebe
i Moinata-a, ujedno mi preporuča, da
se sasma sakrijem za jedan hrast; jer, da
bih streljao na vepu, a on nepogodjen,
da na me navali, morao bih se uhvatiti
za hrastovu granu, podići se rukama u
vis, te pustiti, da životinja prodje pod
menom.

stivo povoda za mrljanje i tada će sve gladko teći kao po ljuži!
Poprimite deder, gospoda od većine, taj recept — jer znajte, da se inače neće oživotvoriti nikada Vaše sanje, pa ošlino u istarskom saboru samo jedan naš zastupnik.
Izbor vam nije težak. Il nas hoćete kao jednake i ravnopravne susjede, ili kao ljute protivnike, koji su pripravnii sve žrtvovati za spas svoga naroda.

Dvojezični nadpisi.

U sjednici gradskoga zastupstva u Trstu dne 31. februara povela se živahna razprava o dvojezičnih nadpisih na postajah nove istarske željeznice Trst—Poreč.
Razpravu je izazvao jedan od kolovodja laliliberale stranke i to glavom zastupnik Benussi, stariinom Istranin, a po zvanju trgovac sa brašnom.
On je naime obrazložio i stavio sličedcu resoluciju ili kako Talijani kažu, predlog:

Tršćansko gradsko vijeće, tumačeci čuvstva gradjanstva, pošto je saznalo za nazive slavenske, nametnute od vlade postajam gradova čisto talijanskih na novoj željezničkoj pruzi Trst—Poreč, žali, što vlada sa takim ponovljenim neopravdanim djelim nastavlja uvrede narodnom čuvstvu Talijana, muli mirni obstanak našega puka, te uzdajući se, da će občine naših talijanskih pokrajina diti svoj glas proti ovom novom umjetnom pokusu, kojim bi se htjelo raznaroditi naše zemlje i da će naši zastupnici na parlamentu, ne popuštajući izpraznim obećanjii znati da najvećom odlučnošću obrane naša prava, daje nalog načelniku neka i osobnim posredovanjem kod vlade saobči ovoj, kako se čuvstvo tršćanskoga gradjanstva osieća povrijeđeno.
Predlog ove resolucije izazvao je najburniju razpravu. Na to je ustao dr. Rybar, i prigovorio talijanskoj većini njezinu nesnosljivost i naglasio, da kako talijanski nadpisi uz hrvatske ne vrijeđaju narodno čuvstvo Hrvata i Slovenaca, tako hrvatski ili slovenski nebi smjeli vrijeđati narodno čuvstvo Talijana. — Reče, da Talijani mrze sve što je hrvatsko i slovensko, ali da kad se radi o kakovoj spekulaciji bilo osobnoj, bilo trgovačkoj, bilo političkoj, onda se služe i slovenskim i hrvatskim jezikom. Kad je to rekao, nastala je takova paklena buka, kao da će vječnica pasti. Rybar je stao i čekao mirno da se bura utiša. Kad se je poslie nekoliko minuta ponešto utišala, on odgovori gospodi sa dokazi, te navede dra. Bennati-a predsjednika istarskoga talijanskoga političkoga društva, koji

se kao predsjednik istarske plovidbe služi hrvatskim i slovenskim jezikom, pa još samoga gradskoga zastupnika Banelli-a, koj se je kao kandidat također poslužio hrvatskim i oglasii. Bika se tada povećala. Većina i galerija udariše u najgore psöve i uvrede. Ali im Rybar doviknu: zašto nište oñda prošvedjovali?
Tršćanski list „Avanti“ piše, da je to bio prvi moralni korbač, kojim je slovenski zastupnik udario po licu čitavu većinu; i lica većine, da su pod udarcem upravo krvarila. Poslie ove paklene buke, Rybar dovrši mirno, pozivajući protivnike, da stuju Hrvate i Slovence, ako hoće da ovi njih stuju.

Rybar odgovoriše zastupnici Banelli i Benussi, a tada doviknu Talijanomski zastupnik dr. Gregorin, da lko trdi, da je Istra talijanska zemlja, tvrdi nješto što je smiešno. Tada se dignu Benussi, a za njim sva većina i čitava galerija ključei kao usljed najburnije oluje; neka opozove! Dr. Gregorin mirno ih je gledao, a kad su svršili odgovori: što sam rekao, to sam rekao ne za ovu ili za onu osobu, nego u obće, te nemam što da opozovem. Planu podvostručena buka. Kad je ova dovršila, mislilo se je, da je oluja učinjen kraj. Ali uz to su se gospoda većine, dogovarajuć si međusobno, sjetiila, da je dr. Rybar rekao kako i odvjetnici irendentovske stranke znaju dopisivati hrvatski i slovenski, samo ako se radi o tomu, da dobiju kojega klienta.

Na to se dignu dr. Zanolla, te doviknu dru. Rybaru, da se nebi smio tako infamnim klevetami služiti, ako nema dokaza, te ne može navesti dotična imena. Nasta jednoglasni urlik: van s imeni! Irendentovi mislili su, da će se dr. Rybar preplašiti. On naprotiv mirno i dostojanstveno odgovori: ako gospoda zbilja žele, ja ću navesti imena onih odvjetnika, koji se u svrhe najviše spekulacije služe slovenskim jezikom, proti kome se ovdje dižu; nu u njihovu interesu volio bi iznieti imena i dokaze u tajnoj sjednici. Većina i galerije prestale su tada bućiti. Svi su bili kao popareni.

Iz carevinskoga vijeća.

Beč, 4. februara 1902.
Danas je, poslie Božićnih blagdana prva sjednica zastupničke kuće.
Od 8. jenara do danas radio je samo promćenski odbor. Ovaj će raditi još nekoliko dana dok razpravi čieli proračun. Medjutim će i zastupnička kuća imati po koju sjednicu.
Na dnevnom redu današnje je: 1. osnova o privoli vojnika; 2. osnova o b-

Na veliko začudjenje svih nas, vepar, koji je sve do sada mirno ležao, zabroćke muklo.
— „Ej! mali, koji ti je bies?“ upita Bobino, dok mu je Franjo prikupćao veprov rep u jedan zapućak kaputa, da mu bude na ures kao pohjedniku; „što misliš, da je meni stalo do ovog komadica repa?“
Vepar zahroćke po drugi put, i strase jednom nogom.
— „Dobro! dobro!“ reče Bobino: „Valjda ga napala zlosanica kako i jadnog Moqueta“; — zlosanica je naime Moqueta bila postala poslovičnom; — „jedino što mu na želudcu ne leži baba Durand, nego stari Bobino, kojeg se ne može tako lahko odstraniti, kad se kamo ugniezditi!“
Jedra je dovršio ove rieči, kad se na jednom otkotrlja na deset koraka u daljinu, nosom u prasini, a lulica mu se sva smrvila u žubima.
Mi se razmaknismo svi, pitajuć se, je li to bio potres.
Ni najmanje! — Vepar, koji je bio, kako se čini, samo hitcem otmamljen, podiže se na noge lagane, jer ga je Franjo odrezavši mu rep i propustivši mu tako krv, dozvao životu; i pošto se oslobodio,

sanskrit željeznica; i 3. osnova o doktorskom nastavu inžinira.

Do razprave ih većina još nije ovaj hip došlo, nit neće već u današnjoj sjednici.

Najprije se je pročitalo velik broj upita i predloga. Pak se preslo na razpravu prešlih predloga s jedne Mladicele sa druge socijalnih demokracija radi nesreća što su se dogodile posljeduje vrijeme u rudokopih. Zaslupnici rećenihi stranača, a ni drugi, nisu zadovoljni s onim što je vlada u toj stvari poduzela. Tuže se, da prevē drži sa vlasnici rudokopa, a preiāto sa radnici. Usljed najnovije nesreće, u rudokopih kod Briksa da ima 84 siročadi i više udova. Ti da vapiju za boljim uređenjem u rudokopih.

Glavno političko pitanje je danas u Austriji ukinuće tobožnje slovenske gimnazije u Celju. Kako smo maleni! Ono nješto na pola slovenskih razreda na gimnaziji u Celju kreće čvo po drugi treći put politikom u ovoj polovici monarhije. Na tom pitanju je već jedno ministarstvo (Windischgrätzovo) palo. To pitanje prieti opet pomutiti mir u kući, u koliko u njoj obstoji.

Njemci će metnuti u proračunskom odboru resoluciju, kojom se poziva vladu, da se tobožnja slovenska paralela u Celju ukinie, a da se u Mariboru ustroji samostojna slovenska niža gimnazija.

To se pričinja nećužno, zamamljivo. Al treba znati, da u Mariboru već obstoji slovenska paralela u nižih razredih, i liepo napreduje, i da je ta draža Slovcencem nego li samostojna slovenska niža gimnazija. Valja na dalje znati, da čiel celjska dolina nebi slala možda nit desetii dio u gimnaziju koliko jih šalje danas, da neima baš u Celju slovenskih paralela u nižih razredih.

Rizzi (onaj sladki! Op. ur.) kani postaviti u proračunskom odboru resoluciju, kojom bi se vladu pozvalo, da premjesti hrvatsku gimnaziju iz Pazina kamo drugmo. Dakako on pravedan (!!!) kako je, neće da se krati škola Hrvatom i Slovcencem (?), al te škole po njegovu nebi imale biti u talijanskom (!!!) gradiću, kakav je Pazin!!! Čujte ga, sladkoga i pravednoga, i umjerenoga i gladkoga, i što ja znam sve kakvoga Rizza. Čut čemo ga bolje istom preksutru, kad dodje stvar na razpravu. Za sad samo velimo: Pazin nije talijanski gradić! Rizzu i drugovom je hrvatska gimnazija trn u oku za lo, jer smatraju Istru, bar do Učke, talijanskom pokrajinom, jer je za nje Istra

kako uprav opazismo, tereta, koji je na njem ležao, držao se sad ravno, sad se kolebalo maliko na svojim četrim nogama, kao da je pijan.

— „Ah! hora mu!“ poviče gospodin Deviolaine, „pustite ga, pustite; baš bi bilo za čudo da uteče!“

— „Ali no! ne! za Boga ne pustite ga!“ poviče Choron tražeći svoju pušku, koju je bio odložio u jednu grabu, da uzmogne medjutim privezati pselo; „pucajte na nj, naprotiv, pucajte na nj! Poznjam vam ja ove „župljane“, tvrđoga su vam oni kova. Pucajte na nj, Boga vam! što brže možete, radje dvaputa no jednom, jer nam inače uteče!“

Ali bilo je već prekasno. Psi, opazivši, da se vepar uzpravio, bacise se na nj, jedni ga uhvatise za ušesa, a drugi za stegna; kad su pak, konačno, svi smrnuli na nj, pokrīše ga tako, da se nije doista niti toliko slobodna mjesta moglo opaziti na njegovoj koži, koliko zaprema mali dukat, i tako se nije moglo nišantiti na veptra.

Za tog je vremena vepar odmicao sasma polagano u gustiš, noseći sa sobom čitavu rulju puša; za kratko zadje u šumii, te tako izćezne, a za njim leti Bobino, sav zapuhani, sav biesan i pomaman, te

ultimo lembo della beata terra — Italia — zadoji okrajak blažene zemlje — Italije.

Koliko se može saznati iz parlamentarnih krugova, nada je, da resolucija Rizzova neće biti primljena, doćim se je bojači, da bi ona glede Celja — Maribora mogla zadobiti većinu u proračunskom odboru.

Svi slavenski zastupnici glasovali će kako je jedan muž proti obim tim resolucijam. Proti Rizzovoj nađe je, da će se naći i drugih.

Sjećajte se „Družbe sv. Cirila i Metoda“ za Istru

Franina i Jurina.

Fr. Ki zna ča j' duhtor Eritalja obećal Fortunatu da pobira predplatnike za „Tetu Jambroziju“?

Jur. Jednu staru tetinu stomanjnu.

Fr. Al ta rabi i njemu samemu.

Jur. Ja, ma da j' odzada već prekrātka, pak da mu premalo visi salo.

Fr. A njemu se para, da ni muž ako mu nešlempeta zada dugo salino.

Fr. Ma ča se ta blažena Marija Longa smućuje toliko za posli, ki se nje netiču?

Jur. Ča neznaš, da se bliža mesec marač.

Fr. Pak?

Jur. Ča ni to frajni mesec seh mačak i maćie?

Fr. Ma j' unesto zaranila!

Jur. Zač ga nemore doćekat.

Fr. Ma da su bile lipe bandere va tiatre u Poreču na plesu „Lege“.

Jur. Ča si bit i ti tamo?

Fr. Nisam ne, lego se sami Talijani hvale.

Jur. Ki zna kakovih se bile kolari?

Fr. Pitaj malo one od kapitanata.

hotiu svom silom, da opere tu nanesenu sramotu.

— „Zaustavi ga, drž ga!“ vikaje Choron, „uhvati ga za rep; Bobino! drž ga, drž!“

Svi smo pucali od smiećila.

Dva su se hitca promasio veptra, vepar pak odmicao te odmicao, dok ga posve neslane medju šikarom, a za njim rulja pasa, kojih se lajanje sve više u dalj gubilo.

— „O grđobo!“ reče Choron, „ovaj bi nam grozni čovjek još pse pobubijati mogao.“

Ali nisamo čuli nikaka cvielia, koji bi potvrdio, da su se zlokobne i žalostne rieči Choronove obistinile.

Poslije malo vremena, eto ti Bobino a, gdje se vraća sav pokunjen: s oba je hitca promasio veptra, vepar pak odmicao te odmicao, dok ga posve neslane medju šikarom, a za njim rulja pasa, kojih se lajanje sve više u dalj gubilo.

Mi smo lovili sav preostali dio dana. Bili smo još na pet drugih zgodnih mjestaa, pače u šikari Hivorskoj, ali veptru ni traga, ni glasa. Choron je pak obznanio svim Villerts-Cotteretskim lugarima, pače i lugarima obližajih šuma i to u našoj nazočnosti, ako bi lko između njih slučajuo ubio veptra bez repa, te bi hotio, da mu veptru ništa ne manjka, da bude savršen, neka se dotičnik potruđi do Bobino a, kod kojeg će naći u zapućku taj slavni rep.

Razne vijesti.

Političke:

Austro-Ugarska. Nakon dva mjeseca i pol odmora sastalo se je dne 4. t. m. carevinsko vijeće. Malo bijaše izgleda prije božićnih blagdana, da će se u obće još sastati državni sabor. Razdor između stranaka bijaše tada veći no obično, te se je moglo očekivati, da će vlada biti prisiljena, da posegne za najradikalnijim sredstvom, što njoj je još preostajalo, da razpusti najma carevinsko vijeće ili da dignu ustav. Toga sredstva reć bi, da su se i plašile ponajviše pojedine stranke, pak da su međutim popustile u svojih pretjeranih zahtjevih. U tom pogledu prednjačio im je proračunski odbor, koji je sve naslove proračuna pojedinih ministarstva do sada gladko razpravio izbjegavajuć pogibeljne sukobe.

Prosloga petka razpravio je proračunski odbor u proračunu ministarstva bogostovlja i nastave naslov „Visoke škole“. Kod toga naslova očekivalo se je sukob između Čeha i Niemaca radi českog sveučilišta u Moravskoj, što bi bilo imalo zlih posljedica i za redovito djelovanje carevinskoga vijeća. Međutim je došlo do dosta mirnog sporazumka, komu je dao izraza ministar Hartel svojim očitovanjem, osnovan na temelju pregovora između vlade i stranaka. Ministar je najma očitovao, da je broj austrijskih sveučilišta bez dvojbe malen, te da pozdravlja vladu prijazno nastojanje državljana, koje ide za tim, da se osnuju nova sveučilišta. Vlada mora ipak pri tom savjesno izpitati sve uvjete, potrebite profesorske sile sa nužnim znanjem, zalim naučna pomagala za trajni nastavak znanstvenog i naučnog djelovanja. te financijske okolnosti, koje traže od zemalja i od države velike žrtve. Radi toga mora vladu vrlo oprezno postupati, da ne naškodi samoj stvari i državnim gospodarskim ravnotežju. Vlada nije mnienja, da bi se imalo u Moravskoj ustrojiti dvojezično sveučilište, već bi valjalo ustrojiti posebice česko i njemačko sveučilište. Obzirom na spomenute poteškoće mora vladu učiniti ovisnim i predhodnim izpunjenju svih uvjeta, za što treba stavnovitog vremena. Međutim se vlada nada, da će se u toliko popraviti sadašnje prilike, da će se moći ustrojstvo obaju sveučilišta u Moravskoj smatrati plodom sporazumljenja obiju narodnosti.

Prije onog očitovanja govorilo je više zastupnika o željah i težnjah raznih naroda u sveučilišnom pogledu. Česki zastupnik Pöfl prigovorio je kasnije očitovanju ministra Hartela, da ga nezadovoljava, jer da je ono slično mjernici na dugovrieme, koja neće biti po svoj prilici izplaćena, jer se neće moći izpuniti tražene uvjete.

U subotnoj sjednici prihvaćen bijaše naslov „Visoke škole“, te je prešao na razpravu naslova „Srednje škole“. Ovaj naslov mogao bi postati kamen kušnje za daljni rad proračunskoga odbora i carevinskoga vijeća.

Poznatomu predlogu zastupnika Stürgkha, da se naime u naslovu „Srednje škole“ briše odnosa svota za slovenske paralele u Celju, te, da se od godine 1902/1903 ustroji postepeno samostalna slovenska gimnazija u Mariboru, nailazi na najžešći otpor, ne samo među Slovenci, nego i kodjer među Česi i Poljaci. Nu Niemci imati će u odboru većinu za svoj predlog, te s njimi glasovati i bivši članovi desnice t. j. Niemci konservativi. Javili smo onomadne, da su Slovenci izjavili vladi, da će stupiti u carevinskom vijeću proti njoj u najodrešitiju opoziciju, bude li primljen predlog, da se briše stavka za slovenske paralele u Celju.

Srbija. U skupštini došlo je kod razprave zakona o občinah do živih prizora, jer se je predsjednik ustručavao, da provede poimenično glasovanje. Časnici srbske vojske dobili su tajnim putem nalog, da izkazuju braći i sestram kraljice Drage vojnu počast.

Brzejav „Naše Sloge“.

Beč, dne 6. febrara 1902. Resolucija Rizzi u proračunskom odboru carevinskoga vijeća u Beču za premještaj pazinske gimnazije iz Pazina u Kastav bijaše zabačena sa 26 glasova proti 18.

Zastupnik Rizzi i njegovi drugovi bijahu napeli sve sile da postignu proti hrvatskoj gimnaziji u Pazinu ili da bude dokinuta ili da bude premještena u Kastav. Lukava se mreža plela a talijanski listovi su se već unapried veselili uspjehu, nego im je presjelo, te je sladak Rizzi, kako nam eto brzejav javlja slavno sa svojim predlogom pogorio.

Pokrajinske:

Slavni muž rodom iz sv. Petra u Šumi. Od tamo nam piše prijatelj I. t. m. j.: Sv. Petar u Šumi može se sa ponosom spominjati jednog svojeg slavnog muža. Taj jest Šime Bratulić, rođen ovdje u selu Dajčici. Doprivši nauku, postade svećenik reda Pavlinskoga, onda god. 1590. general istoga reda, koju čast je obnašao sve do svoje smrti god. 1611. Njegov stalni boravak bio je u Lepoglavi u Hrvatskoj. Isti postade 1598. biskup sriemski, uz povlasticu pape Klimenta VIII., da može istodobno i generalat svojega reda zadržati. Napokon 1603. bi premješten na biskupiju zagrebačku dok god. 1611. ne umre i to kao biskup zagrebački i ban hrvatski.

Obitelji Bratulić imade ovdje još danas; ali žalibože veći dio njih otudjilo se svojemu rodu, okaljalo slavu uspomenu svojeg nekadašnjeg biskupa i bana, popljavalo majčino mljeko i postali neprijatelji svega onoga, što slatkim hrvatskim jezikom zbori.

Tako je sada njeki Karlo Bratulić u ime svoje i dvojice svoje braće ovih dana na groblju postavio spomenik pok. svojem ocu Mateju Bratuliću Glavicu, koji nije niti razumio talijanski, ili pak veoma malo, sa napisom u jedino spasujućem talijanskom jeziku.

Pitamo te sladak Karlo: Što bi rekla tvoja starica majka, da ju vodiš pred ovaj spomenik i još čitaš one talijanske riječi? „Što je to, Karlo“, rekla bi ti „jao sinko gdje ti je pamet kad bacáš tako nemilosrdno svoj materinski jezik pod noge“. Svršavamo riječima: prošeno je svima, svima, samo nije izdajci.

Talijanski sud o preč. Petroniu kapitularnom vikaru u Trstu. Talijanski list „Avanti“ donio je u svojem broju od dne 30. janara veoma ostar ali posve pravednu osudu o kapitularnom vikaru u Trstu preč. g. Petroniu. Rečeni list kaže među ostalim o tom ljubimcu tršćanskih židova, irredentista i lažliberalaca, da otkad je njemu povjeren vikarijat tršćanske biskupije razaslije na neumorno te neobličnom radnošću okružnice, dekrete, pozivajuć na red i na pokornost svoje svećenstvo, crkvinare, da čak i vjernike. Njegov je geslo: „Sic volo, sic jubeo“ (lako hoću i tako zapovjedam) te jao si ga onomu, koji bi mu se uzprotivio! Iz njegovoga postupanja moralo bi se zaključiti, da je bila prije njega katolička vjera u Trstu posve zanemarena u vrieme snosljivih, uztrpljivih i dobrih biskupa, te da bijaše neobhodno potrebno da se tonu stanju doskoči silom i zapovjeduju.

On hoće, da bude red, te zapovjeda, da mora njegovo svećenstvo obavljati službu, oblačiti se, jesti i hodati — sve po njegovih pravilih, inače odmah groznie sa zabačenjem, suspendiranjem, i sirota svećenik mora, da izbjegne dosadnomu i strogom progovoru, zapustiti mjesto ili potražiti si drugdje službu, ako treba i službu radnika, samo da preživi.

On hoće, on određuje i zapovjeda, da crkvinari nesmiju imati nikakvoga drugoga zasluzka, koji im je inače veoma potreban, te im je strogo opredjeljen red, kojega se moraju držati u crkvi i izvan

nje, i jao si ga — ima, ako neposlušaju, jer ih inače odmah otpusti iz službe.

On hoće, određuje i zapovjeda starim, dobrim i mirnim upraviteljem crkava, da na liep ili miran način odstrane iz sakristija sve one vjernike, koji su došli tamo, da prisustvuju službi božjoj, pošto nebijahu više mjesta u crkvi. Neka zvuđu oni vjernici, koje bi moglo stići neprijazno iznenađenje, da ih potjeraju iz sakristije, da na tomu nije kriv ni župnik ni kapelan, već da im se je to dogodilo po zapovjedi preč. Petronia. Iz ovoga malo, što je ovdje navedeno, da se zaključiti, da preč. Petronio, kao biskupski vikar nije zanemario nijedne prigode, da pokaže, kako bi on znao sa zapovjedajućom palicom liepo vladati svojom biskupijom i kako bi pod njegovim ravnanjem krasno triumfirala kršćanska vjera!

Konačno moramo kazati preč. g. Petroniu, da Trst nije kakvo selo, da nismo već u dobi imine, te da, ako se hoće postići trijumf vjere, netreba despotičkih i politirajućih, već nego dapače vjernih, dobrohotnih i miroljubivih pastira. Tako spomenuti talijanski list o kapitularnom vikaru — Talijanu od pete do glave.

Pastirski list za biskupiju tršćansko-koparsku. Kapitularni vikar preč. g. Petronio izdao je za predstojeću korizmu običajni pastirski list, u kojem se tuži na zla vremena i savjetuje kako bi se dalo doskočiti nevoljam, koji muče naše društvo. Radi toga obraća se u prvom redu na roditelje, da dobro uzgajaju svoju djecu. Zatim poziva učiteljstvo, da i ono vrše točno svoju svetu i uzvišenu zadaću. Poput učiteljstva moraju i svi ostali sirovi pučanstva nastojati oko preustrojenja današnjeg društva, pak da uzmognemo svi složno slaviti blagdan sv. Uskrsa.

Na koncu pastirskoga lista nalazi se običajni postni red za predstojeću korizmu.

Iz Kastra nam pišu 1. t. m. j., da je tamo prošlog tjedna preminuo Mavar R'ra Fel, pripravnik na učiteljstvu u Kopru. Pokojnik bio je rodom iz Rubesa od siromašnih ali čestitih roditelja. Polazio je jednu godinu hrvatsku gimnaziju na Sisku a zatim kroz 3 godine učiteljstvo u Kopru. Bio je vrlo pametan i čestit mladić i zato ljubljen od svojih suučenika i profesora. Lahka mu bila domaća zemljica!

Iz Mošćenica nam pišu koncem pr. m. j.: Dne 20. t. m. j. dala je naša podružnica svojim članovima prekrasnu zabavu sa pjevanjem, deklamacijom i predstvom. Sve točke programa bile su liepo izvedene, napose pak šaljivi igrokaz „Ona je gluh“, koja je izazvala silu smijela. Mladji svet začeo se iza zabave vrtjeti sve do zore.

Za dne 2. febrara priredjuje pak naša „Čitonica“ zabavu, te se nadamo, da će i ona izpasti poput one naše podružnice.

Iz Vabrige nam pišu: Koliko smo imali okapanja, dok nam se je suilovala družba „sv. C. i M.“, da nam sagradi školu, znade samo ona i mi. Zato pak smo i zahvalni družbi, što nas je izbavila iz tmine neznanstva i riešila prieteće nam moralne propasti. Ta škola pak postala je tri u peti našem župniku Fulinu, koji traži sve moguće prilike, da narod odgvara od škole i javno i tajno proti istoj ruju. U crkvi ukinuo je malne posve hrvatski jezik, a sad bi htio uništiti i našu družbinu školu. Nu, g. Fuline, tjerajte nam samo jezik iz crkve i uvadajte samo latinščinu, dani kušnje našeg naroda približu se kraju i naskoro će i našem narodu zasvietiti zvezda bolje budućnosti praćena od sv. braće Cirila i Metoda!

Krzmanje lojdovih ognjara III podžigać. Lojdomi ognjari ostavili su službu jer su došli u sukob sa ravnateljstvom društva. Oni traže naime, da budu plaćeni za dva sata, koja rade više nego li stoji u njihovoj pogodbi.

Lojdomi parobrodi, koji se nalaze u Trstu ili koji stignu u tršćansku luku, ostali su bez ognjara, radi toga zapinje poslovanje lojdovih parobroda. Da se toj

nevolji doskoči obratilo se je društvo na c. i kr. mornaricu u Pulu, da mu pošalje svojih ognjara. Mornarica se je odazvala topi molbi te poslala svojih ognjara onim parobrodom, koji prenašaju poštu. Ostali parobrodi nemogu s mjesta radi pomanjkanja ognjara. Krzmanji ognjari prosvjedovahu odlučno proti ognjarom c. i kr. mornarice, odočano proti vojnim oblaštim u Puli, koje su poslale u Trst svoje ognjare, te tim pogadjanja između Lojda i njegovih ognjara otežale. Krzmanji ognjari ponašaju se mirno, ali izjavise odriješito, da se neće poprimiti posla ako im društvo nezadovolji.

Pravedno bi bilo, da se poboljša nevoljno stanje siromašnih ognjara i da dobiju za teško djelo primjerenu plaću. To bi se postiglo lahko kad bi se uztelego od bogatih plaćah raznim savjetnikom, koji imaju za nezatnu službu silnu plaću ili nagradu.

Iz drugih krajeva:

Cigaretni papir družbe sv. C. i M. za Istru donio je družbi u zadnjih 5 mjeseca i pol čisti prihod od 429 kruna. Preporučujemo i ovom prilikom našim rođubom, da posvud zahtjevaju taj papir. U Puli ga se može dobiti u prodavaonici Steiskal na uglu Sisanske ceste i ulice Cenide.

Socijaldemokrati u službi naših narodnih protivnika. U ovom listu javili smo opetovno, kako se naši tobožnji socijaldemokrati druze sa najljucimi našimi narodnim protivnicima; istotako opisali smo tršćanske takozvane socijaldemokrate, koji su upregnuti pred talijansko-židovski lažliberalni voz: a danas probučujemo viest iz glasila hrvatskog radništva u Zagrebu o držanju tamešnjih tobožnjih socijaldemokrata proti najplemenitijem društvu, što si ga čovjek pomisliti može, proti „Družbi sv. Cirila i Metoda“ u Istri, kojoj je jedina svrha, da zapuštenu djecu naših radnika i poljodjelaca iztrgne iz tmine neznanstva i zapuštenosti.

Eto što piše „Glas Naroda“ čestito glasilo poštenih hrvatskih radnika pod naslovom: „Izazivanje do skrajnosti“. Kako je poznato upriličili su zagrebački brijački pomoćnici na 5. pr. mj. ples u korist družbe sv. Cirila i Metoda u Istri. Čisti ostatak i poštivnost odbora doprinesoše družbi K 64. Protelnici družbe i odlični narodni pobornici u Istri prof. Vj. Spinčić i pisac Car Emin pozdravie priredjivaće plesa krasnim i otačbinskim brzojavom u kojemu dadeše u ime proganjane istarske sirotinje izraza svojoj radosti, što se radnici grada Zagreba, u koji cio narod upire oči, sjetise velikih potreba istarske djetice, koju nam istarsko talijansko školsko vijeće hoće silom potaljančiti. Sve to ipak nije pravo socijal-demokratskoj družbi oko „Slobode“. Ona u duhu svoje internacionalne židovštine predbacuje drugovom brijačom, neka se oni brinu tobože radje za svoje strukovne potrebe, nego za plemenitu istarsku družbu sv. Cirila i Metoda, koja je za „Slobodu“ „gospodsko“ i „klerikalno“ društvo. I da tu ne uzavrje svaki pošten Hrvat a napose hrv. radnik u ime kojega „Sloboda“ ovako grubo pogrdjuje jedan naš prosvjetni narodni zavod! Brijački pomoćnici, koji su priredili ovaj ples i bez „Slobode“ su dosta sviestni, da se brinu i za sebe, ali oni kao Hrvati ne zabavljaju niti na svoju domovinu, koju nam komad po komad tudjinci žele odkidati. Toga tudjinski soc.-dem. agenti oko „Slobode“, kao internacionalci ne osjećaju, već radje pomažu naše protivnike, kao ono socijalni demokrat Ueekar et Comp., kad je židovsko-liberalnoj i kat' exohen buržoaskoj stranci u Trstu pomagao prirediti skupštinu u korist talijanskog sveučilišta na slovensko-hrvatskom tu! Izazivanja „Slobode“ prelaze već sve granice, te je u istinu skrajna potreba, da se hrvatsko i kršćanski misleće radništvo energičnije zauzme, da skrši glavu ove tudjinske hidre, koja pod imenom tobožnje radničke stranke želi poživieiti sav hrvatski radni narod.

Socijaldemokratskim „drugovom“ je dakle naša „Družba“ građansko ili gospodsko društvo, dočim znade svatko, koji nije slipe i gluhi i komu nisu vrane moždane izpile, da je to društvo ustrojeno za najveću sirotinju, za najbiednije stvorove ljudske.

I vi tobožnji socijaldemokrati, da ste tobož prijatelji sirotinji i trpećih! Ajho! vi ste smišnii komedijanti.

Hrvatsko trgovačko pomorstvo god. 1848. Zadnji broj „Vienca“ donosi iz pera dra. Rudolfa Horvata sljedeće podatke: Na koncu godine 1848. nabrojilo se u lukah hrvatskoga Primorja 446 brodova sa 40.509 tonelata težine robe (prema 440 brodova sa 36.433 ton. u g. 1847). Brodova daleke plovitbe bijaše 104 sa 34.529 ton.; velikih obalnih brodova 74 sa 5.320 tona, a malih brodova 268 sa 741 ton. U hrvatskom se Primorju nalazilo 6 luka, i to: Rieka, Bakar, Zurkova, Kraljevica, Selca i Novi. U njih je godine 1848 unislo 8018 brodova sa 180.204 tona tovara, a izašlo je iz njih 8141 brod sa 183.250 tona težine. Čitav je uvoz vrijedio 4.615.978 forinti srebra, a čitav izvoz 3.785.051 for. sr. Najveći je promet imala dakako Rieka. U nju je 5.831 brod doveo robu, koja je težila 107.077 tona, a vrijedila 4.026.832 for., dočim su 5902 broda izvela robu u težini od 113.437 tona i u vrijednosti od 2.936.285 for. srebra.

Društvene.

Članovi družbe sv. Mohora pozivlju te ovim, neka se prijave, odnosno uplate tekom mjeseca febrara kod družbenoga povjerenika, g. B. Bekar-a, ulica Mauro broj 268. I. kat ili u našoj tiskari.

Sretna obitelj može se nazvati ona g. Antona Ribarića iz Vodica, koji boravi ovdje u Puli već 50 godina te je prošle godine oženio sina Josipa i Frana a ove godine pako vjenčati će se mu i treći sin Anton buduće nedjelje. Vjenčanje je obavio odnosno će obaviti preč. g. Gržinić u šijanskoj crkvi. Na to veselje darovao je g. Anton Ribarić podružnici Cirila i Metoda 2 krune u nadi, da će u istu svrhu sabrati nešto i na pirovanju.

Podružnica družbe sv. Cirila i Metoda u Sv. Ivanu kod Buzeta obdržavati će godišnju glavnu skupštinu dne 9. t. mj. u 4 sata po podne u kući Antona Dančić-Flega u Sv. Ivanu uz obični dnevni red.

Hrvatsko pjevačko i tamburaško društvo „Lovor“ u Opatiji, priređuje u subotu dne 8. februara 1902. u „Zori“ u Opatiji koncert, predstavu i ples.

Podružnica družbe sv. Cirila i Metoda na Óprtaljskomu Krasu držati će zabavu s plesom u selu Jakusi dne 9. t. mj. Početak u 3¹/₂ poslije podne, a čist prihod za društvene svrhe.

Gospodarske:

Izložba vina u Gorici. U gorčkih listovih čitamo, da će tamo pripraviti ljetos vinski izložbu, da tako upoznaju izvanjski svijet sa svimi vrstnim domaćega vina.

Istodobno obdržavati će se u Gorici i vinogradarske konferencije, kojim će moći da prisustvuje svatko, koji se bavi vinogradarstvom.

Književne:

G. Miodrag Jasmin javlja: Odlučio sam izdati zbirku stihova pod naslovom: „Slobodni uzdasi“, pak Vas najuljudnije molim, da bi ste blagoizvolili sakupiti mi nekoliko predplatnika na istu. Cijena je zbirci K 1. Tko sakupi deset predplatnika, dobiva jedan izisak badava. Polovicu čistog prihoda razdijeliti ću u dobrotvorne svrhe, kao n. pr. „Sv. Cirilu i Metodu“, „Knjinskom starinarskom društvu“ itd. itd. Pisma i novčane pošiljke, slati je izključivo na tiskaru Rudolfa Hofmanna, XVII/Edelhofgasse 3.

Sve rodoljube uljudno molimo, neka lahtjevaju „Našu Slogu“ po svih kavanah zBostlonah koliko u Pull toliko izvan iste.

Cirilo-Methodijski Block-koledar

za god. 1902.

u manjoj spretnijoj oblici, izašao je. Stoji K 1-20 franko.

G. Tönnies u Ljubljani,

poduzeće za gradnje, tvornica za stolarske i parketerske radnje, za graditeljsko i umjetno ključarstvo, radionica za željezo potrebno kod gradjevina itd. preuzimlje svakovrsne stolarske radnje, kao podpune komade za prozore i izloge na kotur, vrata, portale, priredbe za dućane i drugo pokuštvo raznih načina. Izvršuje tvrde i mehke podove svih vrsti kao: parkete iz dužica i remenja te obične podove; podpune kovačke i ključarske radnje kod gradjevina, stube te ograde vrlova i kuća iz željeza, žice, željezna brvna na kotur itd.

Proračuni se šalju bezplatno. — Prima-preporuke jesu na raspolaganje.

Knjigotiskara i knjigovežnica
J. Krmptić i drug. u Puli
prima sve u knjigotiskarsko-knjigovežu struku spadajuće radnje, koje izvršuje brzo i ukusno. — Zaliha svojih tiskanica za župne i obične urede, kao također pisaneć papira. — Preporuča se toplo rodoljubom u Istri i u drugih pokrajinah. Sve tiskanice za študovna i zajmovna društva u obće preskrbljuje tačno, brzo i jeftino.

U LJEKARNI

E. TOMAJA nasljednik A. WINGER

ZAGREB - Ilica broj 12 - ZAGREB

dobivaju se osim svih ostalih lijekova nekoi obće prokušani i vrlo koristni, osobito preporuke vriedni lijekovi:

Mazilo proti kostobolji ili protivu, reumatizma, kalajci i uragan u koluti, ukodnjeni ili gresovi u klat, boli u kakovih i kničah, kostnomu pogacnu, probadaju, aravrozvenici narzaban. Cijena 30 novč.

Sindriku voda za kupañji ili broh i za prsu, kojom se liči kalaj, prehadu ili kat- tar u prsu, stihu, zake disanje, promukloji u grlu, spijljivo. Cijena 30 novč.

Pojacni željezoviti sirup djeluje proti slabosti, bieleći, akrofotomasi, podbuhlosti, djetelji knižavoj, imaku bolstnu, slabokrvnosti, nedeji. Cijena 30 novč.

Pojacno kvrdelice kupañje ili svrdelica živovna tinktura (Lebenessenz) Ovim se glasovitu sredstvom odijuje kvrdelica, popravlja i otkrpañje: zinjac i ublañuje glavna bol oblačava tjeñja ili mautina, tjera napoblika i vjere, odlañja se bol u ličici, teñuđacni gñveve, amica, grolca ili knianca, zavljanje ili gñpisa u tubu. Tko ovu soli koristi djetelja kvrdelica zinjacno vedoviti pije savatno ču al zdravlje djetelna napu i zaprtiti i zame bolosti. Cijena, glasići u napukom 30 novč.

Prati za bingio ili za narvu, za konjki keh i kupañji, za volove, krave i stinje, za laganu čišćenje, za objavljanje željaca i prusa, kada bingio neće rado raditi pa se napasne. Krav čaravje od njega više i bo- ljeja, onjika, konji poziva čiji i lah. Cijena jednaku onomu 30 novč.

Švajcarsko plilice nasjeguñje sredstvo za čišćenje i smaljenje željaca ili žomaka i čirvi, za crvanje, proti zpekliti narvi krvi u glavi i prsu, utomiti ili zinj. Cijena 30 novč.

Prati za bingio odobro za konje i volove proti kosenju boli, protivu, utrogim žilam, oko- čenosti i umelini, podle ukotog napora, za objañjanje i otkrpañje žila i živa. Cijena 30 novč.

Antiseptična voda za usta i zube savrjavje se zubi od krevanja, zaprpañje i ublañuje zubobolu, zvljanje mao obo nubi ravniti, aliñja odobro za zube, za čišćenje, utrogim žilam, oko- čenosti i umelini, podle ukotog napora. (Fichtensalzlösung). (Fichtensalzlösung). Dobiva se u boji biele, svuñcañji i vrlo ugodnoj miris. Nagradjen na Pariskoj izložbi za znanstvom diplomom. Dobiva se u boji biele, svuñcañji i vrlo ugodnoj miris. Nagradjen na Pariskoj izložbi za znanstvom diplomom. Dobiva se u boji biele, svuñcañji i vrlo ugodnoj miris. Nagradjen na Pariskoj izložbi za znanstvom diplomom.

Teñuđica proti izpadanju vlna odijuje i brani korenje vlna, odstranjuje pahoti i posjipuje rast kosa i žila 30 novč.

Mast proti lbañji, krasna parfumi i osopodam, i lošici 30 novč.

Antiseptična Prati proti mautju ili poma, proti zpekliti. Cijena 30 novč.

Tinktura za kurje oči izvorno sredstvo. Cijena 30 novč.

Dr. Spitzera pomast za lice proti sunčanin pjeñam ili šetovom, odstranjuje prekonjeru rumenila lica i nosa, krapavost, ospolnost na licu; protivdija gladoći, sjeñcañje; bjeloca i šinoci obrasa i ruka. Cijena većem lošici i forin. K tome spada još boravak sapun po 40 novč.

Prati za kurje oči izvorno sredstvo, za poljopravljanje i pomaljanje lica te porve nekodijiva i vrlo ugodnoj miris. Nagradjen na Pariskoj izložbi za znanstvom diplomom. Dobiva se u boji biele, svuñcañji i vrlo ugodnoj miris. Nagradjen na Pariskoj izložbi za znanstvom diplomom.

Crema opiantino jest izvorno sredstvo proti svim manima rama, kao što su prućiti, sjeñcañje, crena smije, plige, opora kura i t. d. Djeluje svoga klanja odobro za zube, za čišćenje, utrogim žilam, oko- čenosti i umelini, podle ukotog napora. Cijena jednaku onomu 30 novč.

Essai opiantino jest izvorna i izvorno prokušana voda za kosu. Njom se zaprpañja izpadanje kose, osompuñje stvaranje peruti i oljavava vlništva. Ova voda posjeduje ukodnje i to svrjavje, da podčijuje kosu ljeñje rasti kosa. Cijena kod 30 novč.

Mirisanu žesta za sobe kaditi, nekoliko kapi sine po sobi prevuđam miris. Cijena 30 novč.

Oljevi ili oemeri za suncu i klanje. Cijena 30 novč.

Antiseptična od Rodoljubi proti izpadanju vlna, odstranjuje pahoti i posjipuje rast kosa i žila 30 novč.

Tho naruđi od gornjih stvari za 5 for. tad plaćam poštariñu.

Fine parfume, mirisave vodice, razne pomade, i boje za farbjanje kose, da viede kose poerne, finu sponu; prañke za gopje, sredstva za poljopravljanje; prañke za čišćenje zubi, tjeñne za zube od kojih zubi poboljavju; Spuñve za umirvanje, keñice za zube; Razne sprave iz kauska, bandañe, povojeva rane, pojase, kirurñke sprave; Ruskoga čaja, finog Jamaika-Ruma, Malaga-vino, francuzkoga Cognaca.

Zaliha mineralnih voda. — Sve po novinam oglašene medicinske špeciñalitate.

Rodoljubi!
Kupujte samo Cirilo-Methodijske žigice!

Kao dobročinstvo

i kao potreba za svaku obitelj pokazuje se svakl dan više uporaba

Kathreiner-Kneippove sladne kave.

Nijedna brižna gospodarica neka ne oklijeva dulje, da uvede ovu ugodnu, tečnu i zdravu kavu.

Nema čišće prmjese, ni bolje naknade za zrnatu kavu, gdje je ova lječnički zabranjena.

Kathreiner-Kneippova sladna kava prava je samo u originalnim zamotima sa zaštitnim znakom »Zupnik Kneipp«. Otvoreno vagana i prodavana ili inače zapakovana sladna kava nije nikada

Kathreinerova.